

JE BENT
ZO
MOOI
ANDERS

HANS ANDREUS

JE BENT
ZO
MOOI
ANDERS

LIEFDEVOLLE GEDICHTEN
BLOEMLEZING

Uitgeverij Holland – Haarlem

Omslagontwerp & vormgeving: Nanja Toebak

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Tekst © Erven Hans Andreus / Uitgeversmaatschappij Holland, 2018

ISBN 978925114015

NUR 310

www.uitgeverijholland.nl

INHOUD

Liedjes voor vrouwen geloof ik	7
Liefste en dood	8
<i>De stad doodsbleek van de winter</i>	9
<i>De koele wind en het zachte spreken der bomen</i>	10
Stilleven	12
<i>Genoeg van de eenzame</i>	13
<i>Nu weer, 's nachts</i>	14
<i>Wanneer stilte groot genoeg is,</i>	15
<i>Ik streef je mond. Ademen wordt kalmer.</i>	16
Alsof romantisch	17
Afscheid	18
<i>Vrouwen. Het is welbekend,</i>	19
De medereiziger	20
<i>Licht gutste uit de hemel</i>	21
<i>Liefde een valscherf. Maar geen lucht valt open.</i>	22
<i>Ik heb je lief. Men kan het niet, nooit helpen.</i>	23
<i>Heb je lief. Ook dan falen wij. Ook jij.</i>	24
<i>Vrouwen, die schrikgrage versierde dieren,</i>	25
Ai Dionysos!	26
Cherchez	27
Daarna	28
<i>Jou heb ik lief die ik niet kende,</i>	29
<i>Wilde – want zo wil ik je noemen –,</i>	30
Een nacht	31
Slapende vrouw	32
Meer weet ik niet	33
Waarom is het	34
Ik heb je liever	35
À deux	36
Voor een dag van morgen	37
Vorm van warmte	38
Langs de weg	39

Dagelijks	40
In de nacht	41
<i>Maar ondertussen is het dwaas</i>	42
<i>Treur niet, geliefde, de dag</i>	43
Liefdeslied	44
Blauwe nacht	45
Geen uitzoeken aan	46
Over jij	47
Lichamen	48
Zeer light music	49
<i>Verreweg lichter</i>	50
<i>Alleen de liefde</i>	51
Een zomermiddag. Mijn vrouw slaapt. Ik kijk naar de tuin	52
Love, een tijdgedicht	54
Ik zei toch: Mona zeker niet	55
Niet vluchtig	56
Wat?	57
<i>Was jij een mathematisch punt,</i>	58
<i>Je loopt door me heen</i>	59
<i>Jou die ik achterlaat,</i>	60
<i>Licht, leer me</i>	61
<i>Weet je,</i>	62
<i>Ik hou van je,</i>	63
Lichamen	64
<i>Heer van hemel en aarde</i>	65
<i>Je bent zo</i>	66
Trouwens, woorden	67
Decemberbrief	68
<i>Wij branden nachtenlang</i>	69
Warmte	70
Tot mijn dood	71
De dwaas die ik ben	72
Altijd...	74

LIEDJES VOOR VROUWEN GELOOF IK

Ik hoor het gefluit van de vogels
cantate cantabile
ik hoor het gefluit van de vogels
op een doodgoeie dag door de week.
Ik bezin mij niet meer op de logos
ik vergeet alle fietsen en autoos
ik zit op een tak als anthropos
en fluit met de vogels mee
cantate cantabile.

•

Op de berg Matoe
mogen alle mensen wonen.
Ze zullen er werken en eten
en de vrouwen krijgen er zonen
van prachtig geweldig hout
en dochters als zuivere kanoos.
En iedereen zal er lachen
en iedereen zal er zingen
want het hart wordt zichzelf niet moe
op de reusachtige berg Matoe.

•

Nacht nu. De maan en het water
praten wat met elkander.
De straten gaan overeind staan
en gaan een straatje om.
Het leven is veranderd
in een gedempte trom.
De drummerboy speelt alleen nog
de noten der lantarens.

LIEFSTE EN DOOD

Duizelig van moeheid na het schrijven van letters
schrijf ik weer letters en woorden en zinnen
ik kan het niet helpen het schiet mij te binnen
het schiet mij te binnen ik schrijf het maar neer.

Wat weet ik een vogel met ogen van sterven
met ogen naar binnen het oog ingekeerd
die stond in de zee waar de zee bijna eindigt
met ogen van sterven ik wist er niet van.

Wat weet ik wat overal rondloopt met ogen
met ogen van droefheid-van-tin maar er valt
toch wel iets te zien het is net hoe het uitkomt
het leven de dood niemand weet er iets van.

Wat weet ik wat weet ik de liefste haar lichaam
haar mond en haar ogen wat weet ik misschien
de dood in haar lichaam het licht staat te huilen
nee dat niet ik dank je ik dank je nog wel.

Wat weet ik de straten de stenen de huizen
de kranten de wereld het gaan en het staan
maar het is niets waard zeggen 3 miljoen sterren
maar wat weten sterren niet eens mijn adieu.

Niet eens mijn adieu het moment dat ik wegga
niet eens mijn ik wil wel de tijd dat ik blijf
niet eens maar een vogel met ogen van sterven
niet eens maar een wereld van liefste en dood.

•

De stad doodsbleek van de winter
de vrouwen staan zwart gepenseeld
in het grijs vlak het tekenpapier van de winter
de bomen verstommen het weer hinkt gebocheld door de straat

Ik roep je terug
ik roep je terug met een koperen jachthoorn
naar de doorzichtigheid van licht en water
naar het phosphoriseren der zeedieren
naar de muskaatdruiventrossen der dagen

De nieuwste oceaanstomer der italiaanse koopvaardij
het schip de Julius Caesar
voer de blauwe baai op en neer
wit en theatraal als een stevige engel

een proefvaart

's Nachts de hevige gebarentaal der liefde
het schreeuwende marktplein de doffe verdoving
de witte stilettoos der ogenblikken
en daags de frescoos bijkleuren der moeheid

Zo donker als je bent
roep ik je terug in een daglichtarena
geef ik je de achtergrond van een blonde vrouw
zet ik je neer waar de zon zal inslaan

maar laat mij zijn
een schiereiland liefde
een landtong een golf als een tong naar je toe

•
De koele wind en het zachte spreken der bomen
en de losgebroken augustusmuziek der vogels
en de rivier die blikkert een magnifiek magnesiumlicht
en de zon die beurtelings charlie parker en bach heet

strek je armen gebogen liefste
ik wil gaan boogschieten met
lange gonzende woorden

ik heb een duizendmaal mooier vrijheidsbeeld gemaakt
ik heb je borsten nog nooit zo hoog gezien
kinderen kunnen glijbaan spelen langs je heupen
ik wil boldriehoeksmeting leggen langs je enkels

en ik kijk naar je door verrekijsers andersom
je loopt zo langzaam naakt door de verthen
je bent een glasscherf zonlicht
je bent een vogel tussen hoog gras
je bent een kleine kobold met wuivende handen

ik kijk naar je met mijn eigen ogen
en ik leg je neer op het bed van mijn woorden

wij zijn de ruiters te paard van de zon
wij zijn de slaven der slavenhalers
ik was van zeewater en van nachtwind
ik ben met brandwonden overdekt

wij leven in mistige huizen
van stukkende sterren en van
de keistenen der liefde
en van de witte wijn van het lichaam